ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Bc. Kryštofem Hornem v právní věci

žalobce: **Share CAR!, z. s.,** IČO: 06853854
se sídlem Příbramská 67, Verneřice
zastoupený advokátkou Mgr. Rebekou Moťovskou Židuliakovou
sídlem Husovo Náměstí 139, Ledeč nad Sázavou

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 4. 2025, č. j. 053050/2025/KUSK/OSŽPS/RAU,

takto:

I. **Rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne** 11. 4. 2025, č. j. 053050/2025/KUSK/OSŽPS/RAU **se zrušuje a věc se žalovanému vrací k dalšímu řízení.**

II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaný pro opožděnost zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Městského úřadu Dobříš (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 4. 4. 2024, č. j. MDOB 22237/2024/Pet (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném do 31. 12. 2023 (dále jen „zákon o silničním provozu“). Tohoto přestupku se žalobce měl dopustit tím, že v rozporu s § 10 odst. 3 téhož zákona nezajistil, aby při užívání několika různých jím provozovaných

vozidel byly dodrženy povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, a to v celkem 24 popsaných případech v období od 5. 4. 2022 do 18. 11. 2023 blíže neurčenými řidiči vozidel provozovaných žalobcem.

2. Za spáchaný přestupek byla žalobci v souladu s § 125f odst. 4 s odkazem na §125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu uložen správní trest pokuty ve výši 8 000 Kč. Vedle toho byla žalobci podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky") ve spojení s § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení uložena povinnost náhrady nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

3. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Jde tedy o žalobu projednatelnou.

4. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).

5. Účastníci na výzvu soudu v poskytnuté lhůtě nesdělili, zda souhlasí, aby bylo ve věci rozhodnuto bez nařízení jednání, proto lze s poukazem na § 51 odst. 1 s. ř. s. mít za to, že souhlas s tímto postupem vyjádřili *implicite*. Soud proto o věci rozhodl bez nařízení jednání.

Podstatný obsah správního spisu

6. Správnímu orgánu I. stupně bylo ze strany Městské Policie Dobříš postoupeno několik oznámení o podezření ze spáchání přestupku dle 125c odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu spočívající v překročení maximální dovolené rychlosti jízdy, kterých se dopustili řidič vozidel provozovaných žalobcem.

7. Protože správní orgán I. stupně totožnost řidiče, který se shora uvedeného přestupku dopustil, nezjistil, uznal příkazem ze dne 13. 3. 2023, č. j. MDOB 19901/2023/Pet, doručeným žalobci dne 17. 3. 2023, žalobce vinným přestupkem provozovatele vozidla dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu a uložil mu pokutu ve výši 5 000 Kč. Proti příkazu podal žalobce v zákonem stanovené lhůtě odpor, čímž došlo ke zrušení příkazu. V odporu žalobce podotkl, že jsou s ním u správního orgánu I. stupně vedena další přestupková řízení, a navrhl proto, aby věc byla projednána ve společném řízení. Požadoval též modifikaci výroku o pokutě, aby reflektoval již dříve samostatně uložené pokuty. Dále navrhl, aby byl k důkazu proveden seznam správních řízení, která proti němu správní orgán I. stupně vedl, a to za účelem prokázání porušení zásady absorpce.

8. Správní orgán prvního stupně na základě podaného odporu vydal oznámení o pokračování v řízení a nařídil konání ústního projednání přestupku dne 24. 5. 2023, na které se žalobce bez řádné omluvy nedostavil, pročež bylo přikročeno k projednání přestupku v jeho nepřítomnosti. Rozhodnutím ze dne 27. 6. 2023, č. j. MDOB 52363/2023/Pet, uznal správní orgán I. stupně žalobce vinným z výše uvedeného přestupku a setrval na závěrech uvedených v již dříve vydaném příkazu. K žalobcově odvolání však toto rozhodnutí žalovaný zrušil rozhodnutím ze dne 12. 12. 2023, č. j. 119658/2023/KUSK/OLPPS/RAU.

9. Pan J. O. dále dne 21. 12. 2023 správnímu orgánu I. stupně zaslal prezidiální plnou moc ze dne 23. 11. 2023, kterou byl zmocněn k zastupování žalobce ve všech řízeních, která budou zahájena bez omezení v budoucnu a jejichž předmětem je obvinění žalobce z přestupku provozovatele vozidla dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu.

10. Nadále správní orgán I. stupně komunikoval ze zástupcem a vyrozuměl ho např. o předvolání k podání vysvětlení po spojení řízení s dalšími projednávanými skutky.

11. Řízení před správním orgánem I. stupně bylo zakončeno vydáním prvostupňového rozhodnutí ze dne 4. 4. 2023 (zjevnou chybou v psaní uvedeno 4. 4. 2027), v němž správní orgán I. stupně setrval na závěrech uvedených v již dříve vydaném příkazu.

12. Rozhodnutí bylo doručeno zástupci žalobce dne 12. 4 2024 a byla na něm vyznačena doložka právní moci ke dni 30. 4. 2024.

13. Dne 6. 3. 2025 podal žalobce u žalovaného žádost o učinění opatření proti nečinnosti správního orgánu I. stupně. Žalovaný jí nevyhověl, neboť věc měl za vyřízenou vydáním výše uvedeného rozhodnutí, s tím, že to bylo doručeno dle plné moci založené ve spise zástupci žalobce. Žalovaný dále konstatoval, že ačkoliv je v plné moci uvedeno, že je udělena pro řízení zahájená v budoucnu, lze ji pokládat v rámci již probíhajících správních řízení za procesní plnou moc.

14. Žalobce dne 24. 3. 2025 podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání s tím, že mu bylo toto doručeno dne 19. 3. 2025.

15. Napadeným rozhodnutím žalovaný odvolání jakožto opožděné zamítl. V napadeném rozhodnutí uvedl k žalobcem tvrzenému zániku odpovědnosti za přestupek, že toto je jednoznačně vyvráceno, neboť správní orgán I. stupně správně vyhodnotil do spisové dokumentace založenou prezidiální plnou moc jako plnou moc procesní dle § 33 odst. 2 písm. b) správního řádu i pro probíhající řízení. K danému odkázal na závěr poradního sboru ministerstva vnitra ke správnímu řádu č. 141/2014, který se touto otázkou zabýval a uvedl, že prezidiální plná moc předložená v rámci již probíhajícího správního řízení má být posouzena jako procesní plná moc pro celé řízení dle § 33 odst. 2 písm. b) správního řádu a až následně v budoucnu jako prezidiální plná moc. Vzhledem k tomuto tak bylo prvostupňové rozhodnutí doručeno správně zmocněnci, kterému ode dne doručení běžela lhůta k uplatnění řádných opravných prostředků. Jejím marným uplynutím nabylo rozhodnutí právní moci. Dále žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že není důvod pochybovat o skutcích ani jejich průběhu a odůvodnění rozhodnutí lze pokládat za přezkoumatelné a dostatečně vypovídající. Důkazní prostředky nevykazují rozpory a správní trest byl uložen v souladu se zákonnou úpravou. Vzhledem k tomuto pak neshledal ani důvody pro zahájení přezkumného řízení.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

16. Žalobce v žalobě především namítá, že žalovaný v napadeném rozhodnutí vykládá plnou moc v rozporu s jejím jednoznačným textem, a také nesoulad takovéhoto výkladu s právní úpravou ve správním řádu, neboť generální plnou moc nelze udělit. Žalobce zdůrazňuje, že J. O. udělil prezidiální plnou moc „pro všechna řízení, která budou zahájena bez omezení v budoucnu“, což v této plné moci výslovně uvedl, a toto byla datována ke dni 23. 11. 2023. Vztahuje se tedy jen na řízení po tomto datu, přičemž nynější řízení bylo zahájeno 30. 6. 2023, takže se na něj dle svého textu nevztahovala. O doručení napadeného rozhodnutí se

žalobce vůbec nedozvěděl, a převzetí řízení, které bylo ke dni udělení plné moci již vedeno, neodpovídalo dohodě mezi žalobcem a J. O., deklarované plnou mocí. Žalobce tvrdí, že správní orgán I. stupně byl povinen své rozhodnutí doručovat přímo žalobci. Doručení J. O. nebylo způsobilé vyvolat žádné právní účinky. Rozhodnutí bylo žalobci doručeno účinně až dne 3. 4. 2025 a odvolání podané dne 24. 3. 2024 tak bylo včasné, neboť se na něj hledí jako podané prvý den odvolací lhůty dle § 83 odst. 1 správního řádu.

17. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkazuje na argumentaci v napadeném rozhodnutí. Znovu odkazuje na závěr poradního sboru ministerstva vnitra ke správnímu řádu a uvádí, že prezidiální plná moc předložená v rámci již probíhajícího správního řízení má být posouzena jako procesní plná moc pro celé řízení dle § 33 odst. 2 písm. b) a až následně v budoucnu jako prezidiální plná moc. V této souvislosti taktéž odkazuje na rozhodnutí NSS ze dne 28. 7. 2021, sp. zn. 15 A 20/2019-52. Setrvává na stanovisku, že žalobce byl pro účely správního řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 23. 11. 2023. Zmocněnci žalobce bylo doručeno ke dni 12. 4. 2024. Odvolání bylo tedy podáno opožděně.

18. Žalovaný též poukázal na to, že žalobce vystupuje ve více řízeních opakovaně jako tzv. fiktivní provozovatel. Odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 24. 5. 2024, č. j. 16 A 4/2022-62, podle kterého „[č]*etnost přestupků a různých vozidel je indicií k závěru o zneužití institutu deliktní odpovědnosti provozovatele, která však není sama o sobě dostatečná k prokázání takového závěru. Další indicií je absence veřejné prezentace sdíleného provozovatele ve smyslu nabídky skutečného provozu vozidel, ostatně právní forma zapsaného spolku je u takovéto činnosti diskutabilní. Bude vždy věcí státní správy, aby v součinnosti s ostatními složkami státní moci efektivně postupovala vůči systémovým obstrukcím, které svojí intenzitou jsou způsobilé popřít určitou oblast regulace. Se systémovou obstrukcí je obvykle spojeno porušování jiných oblastí práva (např. daňového práva, nelze vyloučit zároveň trestněprávní konsekvence). Přičemž platí obecné zásady zjištění skutkového stavu, kromě listinných důkazů lze provést výslechy svědků – předchozích provozovatelů motorových vozidel, případně nadále vlastníků vozidel, provést šetření v evidenci řidičů nebo kontrol STK. Pokud vozidlo užívá nadále pouze předchozí provozovatel, je zjevné, že ke změně provozovatele došlo pouze účelově, přičemž organizovaná příprava a následně i realizace obcházení zákona je zásadní přitěžující okolností při určení výše trestu.*“

Posouzení žaloby

19. Krajský soud předesílá, že klíčovou otázkou v dané věci je, zda byl žalobce v řízení o přestupku zastoupen zmocněncem J. O. V daném případu měl žalovaný zjevně za to, že žalobce byl v řízení o přestupku ode dne 19. 12. 2023, zastoupen zmocněncem na základě plné moci předložené správnímu orgánu I. stupně. Žalobce naopak zastává názor, že šlo o prezidiální plnou moc, která se na již zahájené řízení o přestupku nevztahovala, proto žalovaný nemohl doručovat napadené rozhodnutí zmocněnci, ale měl ho doručovat žalobci.

20. Dle § 34 odst. 2 správního řádu pak platí, že s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, se doručují písemnosti pouze zástupci.

21. Pro posouzení věci je podstatná právní úprava zastoupení na základě plné moci obsažená v § 33 správního řádu. Podle § 33 odst. 1 správního řádu si účastník může zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí, plnou moc lze udělit i ústně do protokolu.

22. Ustanovení § 33 odst. 2 správního řádu upravuje čtyři základní typy zmocnění z hlediska rozsahu, v jakém plná moc opravňuje zmocněnce, aby za zmocnitele ve správním řízení jednal. Zmocnění tak může být uděleno:
a) k určitému úkonu, skupině úkonů nebo pro určitou část řízení,
b) pro celé řízení
c) pro neurčitý počet řízení s určitým předmětem, která budou zahájena v určené době nebo bez omezení v budoucnu; podpis na plné moci musí být v tomto případě vždy úředně ověřen a plná moc musí být do zahájení řízení uložena u věcně příslušného správního orgánu, popřípadě udělena do protokolu, nebo
d) v jiném rozsahu na základě zvláštního zákona.

23. V duchu tradičního pojmosloví se tak pod písmenem a) skrývá prostá plná moc, pod písmenem b) procesní či také generální plná moc a pod písmenem c) tzv. plná moc prezidiální. K tzv. prezidiální plné moci dle § 33 odst. 2 písm. c), jak plyne z formulace správního řádu, se váží vyšší formální požadavky, které je nutno naplnit, aby se o tento typ plné moci jednalo. Takové zmocnění může být uděleno pro neurčitý počet řízení, která se však vždy musí vztahovat k určitému předmětu řízení, to znamená k určité věci nebo činnosti konkrétní osoby. Tato skutečnost přitom musí být z obsahu plné moci jasně patrná. Podpis na prezidiální plné moci pak musí být úředně ověřen a plná moc musí být uložena u věcně a místně příslušného správního orgánu do zahájení správního řízení (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 30. 6. 2016, č. j. 30 A 63/2015-44, 3464/2016 Sb. NSS).

24. Jazykovou metodou výkladu ustanovení § 33 odst. 2 písm. c) správního řádu lze dojít k jednoznačnému závěru, že vůči správnímu orgánu je prezidiální plná moc účinná až od okamžiku, kdy mu byla předložena. Není-li prezidiální plná moc předložena správnímu orgánu před zahájením správního řízení, nelze se jí dovolávat v průběhu tohoto správního řízení. Dle doktríny lze *však zřejmě akceptovat i to, aby plná moc byla u příslušného správního orgánu uložena současně se zahájením daného správního řízení* (FIALA, Z., FRUMAROVÁ, K., VETEŠNÍK, P., ŠKUREK, M., HORZINKOVÁ, E., NOVOTNÝ, V., SOVOVÁ, O., SCHEU, L. *Správní řád: Praktický komentář*.) Zákonodárce však touto úpravou dal zřetelně najevo temporální omezení, které pro užití tohoto typu plné moci v řízení platí.

25. Praxe se v minulosti zabývala otázkou, zda předložená plná moc, která nenaplňuje požadavky kladené správním řádem na náležitosti tzv. prezidiální plné moci dle § 33 odst. 2 písm. c), může být považována za plnou moc tzv. procesní dle § 33 odst. 2 písm. b). V tomto ohledu byl učiněn závěr, že je nutno dbát na úmysl zmocnitele a zmocněnce, a při nedostatku formálních náležitostí je možno takovou plnou moc považovat za plnou moc tzv. procesní (srov. Rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 27. 6. 2018, č. j. 15 Af 60/2015-30 či také Rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 28. 7. 2021, č. j. 15 A 20/2019-52).

26. Žalovaný jak v odůvodnění napadeného rozhodnutí, tak i ve vyjádření k žalobě odkazuje na závěry poradního sboru Ministerstva Vnitra ke správnímu řádu č. 141/2014, ve kterém byly k této otázce učiněny následující závěry:

Není-li prezidiální plná moc předložena správnímu orgánu před zahájením správního řízení, nemůže se jí dovolávat účastník správního řízení v průběhu tohoto správního řízení. Pokud nesplňuje prezidiální plná moc všechny formální požadavky stanovené správním řádem, nejedná se o plnou moc podle § 33 odst. 2 písm. c) správního řádu. Pokud ovšem z úkonu účastníka plyne

jasná a určitá vůle být pro dané správní řízení zastupován a plná moc splňuje formální požadavky nižšího stupně plné moci (např. plné moci udělené pro celé správní řízení podle § 33 odst. 2 písm. b) správního řádu nebo plné moci k určitému úkonu, skupině úkonů nebo část řízení podle § 33 odst. 2 písm. a) správního řádu), měl by správní orgán prezidiální plnou moc posuzovat v závislosti na jejím obsahu jako jiný typ plné moci. V probíhajícím správním řízení, ve kterém bude prezidiální plná moc předložena, bude mít taková plná moc právní účinky pouze jako procesní plná moc pro celé řízení (podle § 33 odst. 2 písm. b) správního řádu). Zastoupený účastník správního řízení se tak nebude moci dovolávat toho, že správní orgán nepostupoval v souladu se správním řádem, když přímo jemu doručoval písemnosti od samého počátku správního řízení namísto doručování písemností jeho zmocněnci, podle ustanovení § 34 odst. 2 správního řádu.

27. Soud nicméně podotýká, že v souvislosti se závěry učiněnými v předchozích dvou bodech, a taktéž s ohledem na skutkový stav, je potřeba věnovat podstatnou pozornost zejména vůli zmocněnce a zmocnitele. Klíčovým je v tomto ohledu zejména text plné moci. Z jejího obsahu, který splňuje všechny zákonem předepsané náležitosti tzv. prezidiální plné moci dle § 33 odst. 2 písm. c) správního řádu, se podává, že plná moc je udělena výslovně *„pro všechna řízení, která budou zahájena bez omezení v budoucnu.“* Plná moc byla časově omezena pouze určením zániku plné moci. Jednalo se o výstup z autorizované konverze listinné plné moci opatřené ověřovací doložkou podpisu zmocnitele.

28. Z obsahu správního spisu vyplývá, že plnou moc správnímu orgánu zaslal zmocněnec, nikoliv však ke konkrétnímu číslu jednacímu, tedy nikoliv ke konkrétnímu řízení. Z obsahu správního spisu dále vyplývá, že zmocněnec neučinil v řízení žádný úkon. Až dne 6. 3. 2025 podal sám žalobce žalovanému podnět k učinění opatření proti nečinnosti správního orgánu I. stupně, a taktéž následně sám podal odvolání jak proti prvostupňovému rozhodnutí, tak i správní žalobu.

29. K otázce nezbytnosti posoudit skutečnou vůli zmocnitele i zmocněnce se opakovaně vyjádřil taktéž NSS, přičemž uvedl, *že v pochybnostech je vždy na místě položit si otázku, jakým úmyslem byli zmocnitel a zmocněnec vedeni při sepisování plné moci* (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 18. 12. 2008, č. j. 8 Azs 16/2007-158, č. 1811/2009 Sb. NSS), a rovněž že *na úmysl stran je možné usuzovat z okolností o tomto úmyslu vypovídajících. Jednou z hlavních okolností v případě dohody o plné moci je text plné moci, jakož i listiny osvědčující její udělení* (viz rozsudek NSS ze dne 4. 5. 2017, č. j. 9 As 138/2016-27).

30. Je sice možné poukázat na to, že *by se při výkladu právních úkonů přisuzovat subjektům právních vztahů jistá míra racionality*. (viz rozsudek NSS ze dne 14. 6. 2017, č. j. 1 Afs 362/2016-36). V tomto kontextu se postup žalobce, který udělil prezidiální plnou moc zmocněnci, ovšem až v průběhu řízení a se specificky vyjádřeným omezením na řízení zahájené v budoucnu, nejeví standardní a logický a vykazuje znaky tzv. „procesní pasti“ ze strany žalobce.

31. Soud však musí vycházet, jak bylo uvedeno výše, ze skutečně vyjádřené vůle stran, kdy žalobce setrvává na tvrzení, že posuzovat předmětnou plnou moc jakožto plnou moc tzv. procesní ve smyslu § 33 odst. 2 písm. b) neodpovídalo výslovné dohodě mezi zmocněncem a zmocnitelem převzaté do průkazu zmocnění.

32. K argumentaci předestřené ve vyjádření žalovaného týkající se závěrů poradního sboru Ministerstva vnitra a rozhodnutí NSS (správně Krajského soudu v Ústní nad Labem) č. j. 15 A 20/2019-52, lze uvést, že v obou těchto (pro soud nezávazným) zdrojích je

uvedeno, že je potřeba aby *z úkonu účastníka plyne jasná a určitá vůle být pro dané správní řízení zastupován,* resp. že *pro posouzení plné moci je podstatný úmysl zmocnitele a zmocněnce.*

33. Též odkaz na usnesení zdejšího soudu ze dne 13. 8. 2024, č. j. č. j. 50 A 9/2024-25, je nepřípadný, neboť se jednak oproti tvrzení žalovaného týká jiného žalobce, jiného zmocněnce a jiné plné moci a především je v něm výslovně uvedeno, že plná moc se týkala všech řízení o přestupku bez omezení, nikoliv tedy jen těch v budoucnu zahájených, jako je v textu plné moci rozhodné v nynějším řízení. Stejně tak odkaz na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29. 5. 2025, č. j. 28 A 2/2025-27, potvrzuje závěry zdejšího soudu, neboť v tam posuzovaném případě byla plná moc posouzena též jako procesní moc pro řízení již zahájené právě proto, že v jejím textu byla vypuštěna část textu § 33 odst. 2 písm. c) správního řádu, že se má vztahovat pro přestupková řízení zahájená v budoucnu. V odkazovaném rozsudku NSS ze dne 29. 3. 2019, č. j. 9 Azs 81/2019-33, zase byla plná moc posouzena jako procesní a nikoliv prezidiální právě proto, že neobsahovala formální náležitosti prezidiální plné moci. V nynějším případě je však splňuje, neboť podpis na ní je úředně ověřen.

34. Pro posouzení plné moci není podstatné ani tvrzení o tom, že žalobce je fiktivním provozovatelem. Správní orgány se touto záležitostí ostatně vůbec nezabývaly, neprokázaly ji a posouzení plné moci na ní nezaložily.

35. Soud proto dospěl k závěru, že žalovaný nebyl oprávněn v řízení o přestupku žalobce zahájeném již před předložením prezidiální plné moci správnímu orgánu I. stupně jednat se zmocněncem žalobce a doručovat mu rozhodnutí dle § 34 odst. 2 správního řádu. Žalobci tedy nebylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně účinně doručeno prostřednictvím zmocněnce, čímž padá zásadní předpoklad závěru žalovaného o opožděnosti podaného odvolání.

36. Dle § 81 správního řádu účastník může proti rozhodnutí podat odvolání, pokud zákon nestanoví jinak.

37. Dle § 83 odst. 1 správního řádu odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Odvolání lze podat teprve poté, co bylo rozhodnutí vydáno. Bylo-li odvolání podáno před oznámením rozhodnutí odvolateli, platí, že bylo podáno v první den odvolací lhůty.

38. Dle § 92 odst. 1 správního řádu věta první a druhá, opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí.

39. Soud na tomto místě připomíná, že v dané situaci se jedná o žalobu proti zamítnutí odvolání pro opožděnost. Pro tento případ odvolací správní orgán posuzuje rozhodnutí správního orgánu I. stupně pouze z té stránky, zda odvolání bylo podáno včasně, či nikoliv a zda bylo přípustné: *„Rozhodnutím podle § 92 odst. 1 správního řádu odvolací správní orgán zamítá odvolání z důvodu jeho opožděnosti, tj. z důvodu nenaplnění jedné ze základních procesních podmínek, bez níž nelze podané odvolání meritorně projednat. Jinými slovy, rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost nelze považovat za součást meritorního projednávání přestupku, neboť v něm odvolací orgán pouze vyslovuje závěr o tom, že odvolání proti rozhodnutí*

bylo podáno opožděně, v důsledku čehož nelze napadené rozhodnutí o přestupku meritorně přezkoumat.“ (rozsudek NSS ze dne 23. 4. 2010, č. j. 5 As 10/2010-75).

40. Z rozsudku NSS soudu ze dne 15. 8. 2024, č. j. 8 As 198/2023-33, pak vyplývá, že „[v] *případě žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání jako opožděného nebo nepřípustného je tedy správní soud oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o opožděné nebo nepřípustné odvolání a zda tedy byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu. Pokud krajský soud dospěje k závěru, že odvolání bylo po právu zamítnuto jako nepřípustné nebo opožděné, žalobu zamítne, v opačném případě toto odvolací rozhodnutí zruší a věc vrátí žalovanému k dalšímu řízení.*“

41. Pouze v těchto intencích je, v souladu s konstantní judikaturou NSS (srov. dále rozsudek NSS ze dne 13. 5. 2011, č. j. 5 As 18/2011-81, nebo ze dne 27. 11. 2008, č. j. 2 As 53/2007-111) soud oprávněn posuzovat napadené usnesení.

42. Jestliže tedy – jak soud zjistil výše – nedošlo k účinném doručení prostřednictvím zmocněnce (a ze správního soudu nevyplývá, že by k němu došlo případně jinak dříve než 3. 4. 2025, kdy mělo být doručeno přímo žalobci), bylo odvolání včasné. V souladu s § 83 odst. 1 správního řádu se totiž na odvolání podané dne 24. 3. 2025 hledí jako na odvolání podané v prvý den odvolací lhůty. Závěr žalovaného o opožděnosti je proto nesprávný a jeho rozhodnutí nezákonné.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

43. S ohledem na shora uvedené soud napadené rozhodnutí žalovaného jako nezákonné zrušil podle § 78 odst. 1 s. ř. s. V souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. soud vrátil věc k dalšímu řízení žalovanému, který je podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vysloveným právním názorem soudu vázán.

44. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem II. podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nebyl v řízení úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalobci by náhrada nákladů náležela, soud však podle § 60 odst. 7 s. ř. s. shledal existenci důvodů zvláštního zřetele hodných pro její nepřiznání. Tyto důvody zvláštního zřetele hodné spočívají ve zjevné programově obstrukční činnosti žalobce ve vztahu ke správním orgánům. Již v rozsudku ze dne 11. 8. 2023, č. j. 52 A 5/2023-45, bod 24, byla zmíněna otázka možného zneužívání práva prostřednictvím poskytování služby virtuálního provozovatele, kterou se správní orgány však ani v tomto případě blíže nezabývaly. Žalobce nicméně podal více žalob, ve kterých namítá chybné vyhodnocení stejné prezidiální plné moci pro stejného zmocněnce různými správními orgány (sp. zn. 52 A 9/2025, 52 A 14/2025, 52 A 17/2025). Ačkoliv správní orgány I. stupně při doručování rozhodnutí pochybily, je krajně nevěrohodné, že by nedošlo k předání zásilek žalobci ze strany zmocněnce, který jej ve všech budoucích řízení měl zastupovat. Žalobce se pak o vydání rozhodnutí začal zajímat až v souvislosti s koncem prekluzivní lhůty. Soudu se takový scénář jeví ve výše uvedeném kontextu mnoha společně projednávaných přestupů týkajících se různých vozidel jako žalobcem připravená procesní past na správní orgány, které nelze přiznat právní ochranu. K obdobnému názoru rovněž dospěly jiné správní soudy (srov. zejm. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 3. 7. 2025, č. j. 22 A 4/2025-22, bod 18, a rozsudek NSS ze dne 18. 12. 2025, č. j. 22 As 152/2025-28, dle nichž si žalobce předložením prezidiální moci až po zahájení řízení o přestupku snažil „*vynutit*“ si procesní pochybení na straně správních orgánů). Proto soud náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků.

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. prosince 2025

JUDr. Bc. Kryštof Horn v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.